

Práce se zabývá fanouškovskými online diskusemi o adaptacích Jane Austen. Adaptace mohou oslovit nebo odradit nové čtenářstvo. Práce navazuje na poznatky fanouškovských studií představené v knihách jako Pytláci textů Henryho Jenkinse. Tyto teorie je třeba aktualizovat kvůli změnám souvisejícím s nástupem digitálních médií i kvůli specifickému vztahu Jane Austen k populární kultuře. Její fandom nemusí tvořit jen sebeidentifikovaní fanoušci a nemusí být propojený do komunity. Matt Hills fandomy vysoké kultury nazývá implicitním fandomem. Kromě něj využívá práce také poznatky o fandomech v literárním prostředí od Alexandry Edwards a Roberty Pearson. Výzkumná část spočívá v analýze komentářů pod YouTube recenzemi od fanouškovských tvůrců. Výzkumné otázky jsou následující: Jak fanoušci vnímají Jane Austen a její dílo? Jak jeho adaptace? Jak lze tyto přístupy vyložit pomocí rámce afirmativních a transformativních fanouškovských aktivit? Analýza je prováděna na základě úvodních postupů zakotvené teorie Juliet Corbin a Anselma Strausse. Výsledky ukazují, že Jane Austen je vnímána jako reálná osoba, literární osobnost nebo symbol společenské kritiky. Její dílo je chápáno ve vztahu ke kánonu klasické literatury, jako záznam historického období nebo součást fikčního žánru. Fanoušci nepoužívají pojmy afirmativní ani transformativní fandom. Jejich chování na této škále lze popsat. Některé komentáře obsahují fanouškovskou sebeidentifikaci nebo zkušenosti z dalších fandomů. Velice oblíbenou aktivitou je sestavování žebříčků. Na něm lze ilustrovat fungování Austenverse, fikčního univerza Jane Austen.